

Stahovila i divlja zima

(Excerpt in Croatian)

Translated by: Žarko Milenić
Contact of the translator: milenic@gmail.com

Prvi snijeg

Preko noći je zamelo Groznu šumu. Iz pahuljica je narastao bijeli pokrivač, ovio smreke i prekrio krajolik. Strahovila je izjurila iz postelje.

"Konačno!", uzviknula je.

Skliznula je iz duplje i bacila se u snijeg. Trčala je, plesala, koračala, smijala se. Valjala se i prevrtala dok nije bila sva mokra. Odlučila se toplo odjenuti.

"Zima zove", zatulila je ježu u uho, dok je oblačila debele čarape.

"Idemo na snijeg!", veselo je stresla puha.

"Ne slučajno!", prosvjedovao je jež.

"Ne da mi se", promrmljao je puh.

"Ljenjivci!", odbrusila im je i spustila se u snijeg. Sjela je usred šume i povikala: "Juhuhu! Već sam nazad. I snijeg je tuuu. "

Ništa se nije dogodilo. Gozna šuma je ostala nijema. Kao umrla.

"Hejhooo, tko će ići sanjkati?", pozivala je.

Bilo je kao da je vikala u gnjilu orahovu lјusku, sve je bilo tih i prazno.

"Pa, ništa", povikala je u snijeg. Zaškrugutala je zubima i razmišljala da bi puha opet ugrizla. Ovog puta namjerno! Ali je rađe dvaput pljunula i sastavila pjesmicu koju je pjevala punim glasom. Posljednji stih je posebno glasno otpjevala:

*Uhvatit ću dvije muhe
na papru u juhi,
da im stresem snijeg za vrat,
samo lijeni idu spavat.*

Saplela se na jednoj od snježnih grana. Snijeg se je raspršio i lijepio joj se na lice. Zahihotala je i pjevala dalje:

*Pozvat ću zečeve
na jedno gnjilo jaje¹,
onda im stresti snijeg za vrat,
ako se ne idu igrat.*

Odskakutala je do zečeva. Ali zečica je bespomoćno rekla da su mladi zečevi dobili vodene kozice i ne idu nikamo.

„Lako se dobiju vodene kozice”, rekla je Strahovila, ali zečica je već zalupila vratima.

Grozno je ljutito pljunula i udarila u snježne brdo.

"Hej, zašto?", netko se oglasio iznutra. Kroz rupu je provirila krtova glava. "Odbila si mi krov! Sad ću mi snježiti u rov."

„Oprosti, nisam znala da tu stanuješ”, rekla je Strahovila, „hoćeš sa mnom do mlake?”

¹ Gnjilo jaje je vrstadječe igre – prev.

"Nikako. Samo se bavim neumnostima. Svake zime im se posvećujem. Imam mnogo skupljenoga. Same zanimljive riječi. Sada moram popisati još stranicu i pol. Toliko sam si zadao. Na dan! Svaki dan, znaš. Žao mi je što sam iscrpio svoje resurse. Ako mi pomogneš naći nešto novo, ja će klizati."

„Kлизати? Јупи!”, узвикнула је Страховила. „Што је то неумнота? Гдје га могу наћи?“

„Пунога га је свудје“, одговорио је крт. „Обично звучи прилично паметно.“

Страховила се је упутила к соли. По помоћ.

Газила је по снijегу и пјевала:

Pozvat ћу крта

*na mrvice s moga stolnjaka,
onda mu stresti snijeg za vrat,
nitko ne mari igrat.*

Пјевала је и кораћала. Видјела је коса. Чамио је под неком смреком и презао.

„Куку“, одострага га је престрашила Страховила.

„Умало ме удари кап“, реће птица. „Већ сам помислио да си косовка.“

„Имаш ли нешто за кртова неумноти?“, упитала је Страховила.

„Наравно“, рекао је кос. „Некад сам живио око баћве пуне магарача. Био је то живот живих боја, мириза, глазбе, лjeta и оса. Но с осама nije као с магарцима, који су puni mudrosti и racionalna bića u cjelini. Осе su nevjerljivi ljenjivci. Ljenčare u svojoj memli u štali, i kad smo s магарцима говорили o ozbiljnim stvarima, uvijek су гурали свој nos, zato sam se preselio ovdje, znaš, ова шума je vrlo zanimljiva, iako то nije glavni razlog da je моja supruga доšla. Моја жена има rođake diljem Zemlje, ali tu je jedna стара врана, добра пријатељица njezine покojне тете, која прикупља стилски намјештај, а мене ако питаš, udobna klupica je bolja od svog tog лакираних покојства.“

„Што је то неумнота?“, упита Страховила.

„Одмах ћу ти рећи неку неумноту“, одговори кос, „али, молим те, скочи до сvinje. Тамо код старог hrasta toči vrući kompot. Тако ми се осушило grlo da ћу teško nastaviti bez чаše. Vjerljivo zbog zime.“

И Страховила је кренула према starom hrastu. Počelo јој је zepsti u ušima. Krmak је postavio kola s loncem punim vrućeg komposta. Tu i тамо је toplo dahnuo u promrzle papke.

„Bi li mi htio dati lončić komposta за kosa? Grlo mu je suho. Trebam neumnоту за крта да bi išao klizati.“

„Дао бих ti, ali nemam kuhaču. Stara se je polomila. Lisac mi je obećao da će mi načiniti novu. Sada čekam. Od ljeta.“

Страховила је отиšla bez riječi do lišćeve radionice. U radionici је gorilo svjetlo. Pod njom je lisac zurio u napol izradjenu kuhaču sa šapom u ustima.

„Možeš ли se мало požuriti?“, упита она. „Htjela бих се ići klizati, ali ne mogu, jer... Ah, nije ni važno. Zašto jaučeš?“

„Porezao sam se“, jaukne lisac. „Boli.“

„Vjerljivo ti treba flaster“, узврати Страховила.

„Vjerljivo“, zastenjao је lisac. „Lisica ih ima.“

Страховила је ponovno загазила по снijегу према лисићем brlogu. Zeblo ју је, a snijeg јој је падао за vrat. Tiho је zabrundala:

Pozvat ћу lisicu

*na krumpirovu knedlicu,
onda joj stresti snijeg za vrat
i ugristi je u potpeticu.*

"Tvoj muž se je porezao", objasnila je lisici. "Imaš li flaster?"

Lisica, koja je uspavala lisičića, je zamolila Strahovilu, da malo pričeka da bi pronašla flaster.

Čim je otišla mali je počeo cviliti. Strahovila mu je zapjevala uspavanku, koju je, kad su bile nesnosne tijekom dana, uvečer prabaka pjevala dok je pušila lulu duhana:

*Sada na čvrste zviždim prste,
pozovem kroz vrata kosmatoga patuljka,
udarim u bubanj za vjetar zli,
koji te otpuhne u crnu noć.*

Lisičić nije zaspao. Otvorio je oči široko i ugrizao Strahovilu u nos.

"Prokletstvo!", zatulila i izašla da bi bolni nos ohladila hrpom snijega. Ali prije nego što je zatvorila vrata, mali je pobjegao između snježnih stabala.

"Vrati se!", zavapila je Strahovila. Nije poslušao. "Dođi kući odmah!", viknula je. Nije se pokoravao.

"Mamica te čeka!" Nije pomoglo.

"U redu", reče Strahovila, "ulovit će te."

Lisičji repić je zasvjetlio sad tu, sad tam. Sada kod smreke, sad pod bukvom. Strahovila je trčala, ali po visokom snijegu bilo je previše teško uhvatiti. Dahtala je i dahtala sve dok se nije lisičić glavom zario u kup snijega. Zatim je pojurila i zgrabila ga za rep.

"Imam te!", povukla je mališana k sebi.

Tada je mališan grizao i bacakao se i vrlo se loše ponašao. S velikom mukom ga je povukla nazad ravno u trenutku kada se lisica vratila s flasterom.

"Vidim da ste se zabavljali u snijegu", rekla je lisica ljubazno i stisnula lisičića k sebi. "To uvijek pomaže pred spavanjem."

Strahovila se vratila se u liščevu radionicu s flasterom. Lisac je s povijenom šapom brže radio. Ipak je trajalo dok je dovršio kuhaču. Strahovila ju je odnijela krmku. On je natočio čašu vrućeg komposta koji je kos uskoro na dušak ispraznio.

"Dobar kompot", pohvalno je kimnuo, "nešto takvo sam pi..."

"Hoćeš li mi sad reći nešto neumno?", prekinula ga je Strahovila.

"Pssst", uplašeno je zacvrkutao kos i povukao Strahovilu u obližnje zimzeleno grmlje. "Kosovka ide".

Pored njih je skakutala kosovka i pozvala kosa.

Strahovila i kos su se skrivali debeli sat u tom grmlju. Bilo im je neudobno. Kapljalo im je za vrat. Na koncu je kosovka odletjela.

"Sad mi reci ili će ti...", počela je Strahovila pucketati prstima, "počupati sve perje."

"Magarac ide samo jednom na led", zacvrkutao je kos i pošao.

Kad se Strahovila približila krtu, bila je neizmjerno umorna i gladna.

"Zapiši", povikala je u krtičnjak, "da magarac ide samo jednom na led."

"Ta je dobra", bio je zadovoljan krt. "Neke imam o magarcu, ali tu ne. Čekaj, tražim klizaljke i idemo."

"Za danas imam dovoljno zime", rekla je Strahovila, "tako sam gladna da bih pojela nekoga s naočalama i krznom."

Među drvećem je legao rani zimski mrak, kada je Strahovila umorna, gladna, svega sita i prozeblih ušiju ušla u kuću.

"Pa, da", krt je promrmljaо za njom, "ako magarac ide samo jednom na led, možda je bolje da nas dvoje tamo ne idemo."

Jana BAUER (1975.) je spisateljica za djecu i mlade. Završila je studij dramaturgije u Akademiji za kazalište, radio, film i televiziju u Ljubljani. Najveću popularnost joj je donijela pripovijest „Strahovila u Groznoj šumi“ (Groznovilca v Hudi hosti, 2011.) koja je prevedena na više stranih jezika. Uslijedio je nastavak „Strahovila i divlja zima“ (Groznovilca in divja zima, 2018.).